

РЕШЕНИЕ

№ 4742

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12788** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. К. С., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221121000781-091-001/25.08.2021 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията и В. И. С. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1729/11.11.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречието му с материалния закон. Твърди се, че с РА са установени задължения за ДДС за период, който не е включен във времевия обхват на ревизията. Посочва се, че анализването на период от 2 дни, който не кореспондира с данъчния период за целите на ДДС – календарен месец, не може да се квалифицира като правилно прилагане на материалния и процесуалния закон. Твърди се допуснато нарушение на чл. 155, ал. 5 ДОПК, тъй като на дружеството била извършена предходна ревизия, която макар и с различен времеви обхват, се отнасяла и констатирала основания за облагане по фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., издадена на [фирма]. Изложени са доводи за наличие на съществени противоречия между констатациите в РД и РА, както и липса на изложени мотиви относно датата на която е настъпило данъчното събитие по посочената доставка.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], представляван от

юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221121000781-020-001/10.02.2021 г., връчена по електронен път на 18.02.2021 г., изменена със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221121000781-020-002/16.04.2021 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 20.08.2019 г. до 22.08.2019 г. Издателят на ЗВР и ЗИЗВР е оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221121000781-092-001/28.06.2021 г., връчен на 30.06.2021 г., срещу констатациите на които е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Същото е прието за неоснователно по мотиви, изложени в РА.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221121000781-091-001/25.08.2021 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. С РА, връчен на 30.08.2021 г., са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 13 038,86 лв. и са начислени лихви в размер на 2 575,38 лв.

Жалбата срещу РА, подадена по реда на чл. 152 ДОПК, е с вх. № 53-06-7047/07.09.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1474/14.09.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С решение № 1729/11.11.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], издадено в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, ревизионният акт е потвърден. Решението е връчено на жалбоподателя на 17.11.2021 г.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният ревизионен акт е издаден компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 ДОПК - М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание.

В хода на ревизията са предприети действия и са събрани доказателства, както следва: На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с №Р-22221121000781-040-001/22.02.2021 г., като изисканите документи са представени.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], с

ЕИК[ЕИК], приключила с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/.

С Протокол № 1726800/23.06.2021 г. е извършено приобщаване на събраните документи в предходно контролно производство на [фирма], приключило с Ревизионен акт № Р-04000420004638-091-001/16.02.2021 г., издаден от органи по приходи при ТД на НАП В. Т., в т.ч. на ПИНП №П-04000420203218-141-001/09.02.2021 г. на [фирма], Протокол за регистрация по ЗДДС № ПО-04000419000960-073-001/21.01.2019 г. на [фирма], изпратена молба за асоциирани случаи до ТД на НАП, дирекция „ЦЗВ“, по отношение на „Т-Т П.“ Л. - Великобритания с изх. №К-57/27.04.2021г., ведно с получен отговор с вх. №57#1/28.04.2021 г.

Ревизиращите органи са констатирани, че ревизираното лице е организирано счетоводното отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч./ и счетоводните стандарти, като дружеството прилага двустранна форма на счетоводно записване.

При проверката е установено, че дружеството е подало заявление за регистрация по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с вх. № 04391190226/12.09.2019 г., с деклариран реализиран облагаем оборот за периода от 01.09.2018 г. до 31.08.2019 г. в размер на 122 429,41 лв. Издаден е Акт за регистрация по ЗДДС № 040421902401889/26.09.2019 г. на ТД на НАП В. Т., връчен на 27.09.2019 г., която дата на основание чл. 103, ал. 1 от ЗДДС е датата на регистрация по този закон.

При ревизията е установено, че през ревизирания период дружеството е извършвало доставки с нулева ставка, по смисъла на глава трета от ЗДДС и доставки на услуги в страната.

От ревизираното дружество е издадена фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., с данъчна основа от 78 233,20 лв., без ДДС /40 000,00 евро/ на [фирма], с предмет на доставката „услуги, съгласно договор от 01.08.2018 г.“. Ревизиращите органи са установили, че двете страни по сделката са „свързани лица“ по смисъла на § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ДОПК. Плащането по фактурата е извършено по банков път на вноски, през периода от 22.08.2019 г. до 27.08.2019 г., с основание „комисионна по договор №79/19“. От ревизираното лице не е представен договор между страните по доставката.

От [фирма] е издадена фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., с данъчна основа от 11 734,98 лв. /6 000,00 евро/, без ДДС, на „Т-Т PUMPS“ L. - Великобритания с VIN №GB318916832, с предмет на доставката „комисионна по договор“.

Във връзка с фактура №[ЕГН]/20.08.2019 г. е извършена насрещна проверка на [фирма], като на проверяваното дружество е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, тъй като представител или упълномощено лице не е намерено на декларирания адрес за кореспонденция. Не са представени изисканите документи. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че в дневниците за покупки на [фирма] за периодите от 01.08.2019 г. до 31.10.2019 г. не са установени данни за отразена фактура №[ЕГН]/20.08.2019 г., издадена от [фирма]. По отношение на фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., издадена на „Т-Т PUMPS“ L. – Великобритания е прието, че мястото на доставката по реда на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС е в страна членка на ЕС, поради което доставката е облагаема с нулева ставка по ЗДДС, по реда на чл. 36, ал. 1 от ЗДДС и във връзка чл. 36а от ЗДДС. Констатирано е, че плащането по фактура №[ЕГН] в размер на 11 734,98 лв. е извършено по банков път на 28.08.2019 г.

В ревизионното производство е установено, че дружеството за периода от 01.08.2019

г. до 20.08.2019 г. е достигнало облагаем оборот в размер на 92 207,06 лв., в т. ч. от консултантски услуги по фактури издадени на 13.08.2019 г., 16.08.2019 г. и 19.08.2019 г. в общ размер на 2 238,88 лв., консултантски услуги по фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., издадена на [фирма] в размер на 78 233,20 лв. и от комисионни услуги към „Т-Т П.“ Л. по фактура №[ЕГН]/20.08.2019 г. в размер на 11 734,98 лв. Формиран е извод, че ревизираното дружество е следвало да подаде заявление за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1, изр. второ от ЗДДС в срок до 27.08.2019 г., а такава е подадено на 12.09.2019 г.

От ревизиращите органи е формиран извод, че за периода от 01.08.2019 г. до 20.08.2019 г. лицето е извършило облагаеми доставки на услуги на стойност 78 233,20 лв., с които е надхвърлен облагаемият оборот, като е начислен ДДС в размер на 13 038,86 лв., предвид разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. За несвоевременно внасяне на дължимия данък на основание чл. 89, ал. 1 от ЗДДС, чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 2 575,38 лв.

Настоящият съдебен състав приема, че РА, в посочената част, е издаден в съответствие с процесуалния и с материалния закон, по следните съображения:

Според чл. 96, ал. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Разпоредбата на чл. 96, ал. 2 ЗДДС дефинира понятието облагаем оборот по смисъла на ал. 1, като според т. 1 това е сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка. В разглеждания случай, въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, се установи по несъмнен начин, че през ревизирания период жалбоподателят е издал фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., с данъчна основа от 78 233,20 лв., без ДДС и фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г., с данъчна основа от 11 734,98 лв. /6 000,00 евро/, без ДДС. Следователно, осъществена е хипотезата на чл. 96, ал. 1, изр. 2 ЗДДС – дружеството е достигнало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2, т. 1 ЗДДС за период не по-дълъг от два последователни месеца, поради което е било длъжно да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Съгласно чл. 102, ал. 4, изр. 1 и 2 ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Разпоредбата на ал. 5 от посочената норма предвижда, че задълженията по ал. 3 и 4 се определят с ревизионен акт по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Именно на основание чл. 102, ал. 4, изр. 1 и 2 ЗДДС, с оспорения РА законосъобразно е начислен ДДС в размер на 13 038,86 лв., за извършената от жалбоподателя

облагаема доставка на услуги на стойност 78 233,20 лв., с която е надхвърлен облагаемият оборот от 50 000 лв.

Не се споделя от съда възражението на жалбоподателя за установяване на допълнителните задължения извън времевия обхват на ревизията, който обхваща периода от 20.08.2019 г. до 22.08.2019 г. Както се посочи по-горе, съобразно чл. 102, ал. 4, изр. 1 и 2 ЗДДС, дружеството е дължало данък за облагаемата доставка по фактура № [ЕГН]/ 20.08.2019 г., с данъчна основа от 78 233,20 лв., с която е надхвърлен облагаемият оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. Посочената норма изрично предвижда, че за тази доставка се дължи ДДС, а същата е осъществена на 20.08.2019 г. – дата, попадаща в ревизираните периоди. Наличието на приобщени и анализирани доказателства, касаещи факти извън ревизирания период, не обосновават извод за допуснати от ревизиращите органи нарушения. При нормативно установената с [чл. 96 ЗДДС](#) задължителна регистрация по [този закон](#) при достигнат облагаем оборот 50 000 лв. или повече, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, респ. за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, органите по приходите са оправомощени да изследват релевантни факти и обстоятелства, осъществили се преди ревизирания период, но проявяващи правното си действие в неговия обхват / Решение № 2516 от 20.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12709/2018 г., I о./.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл. 155, ал. 5 ДОПК. От приетите по делото доказателства се установява, че предходното ревизионно производство, приключило с РА № Р-04000420004638-091-001/16.02.2021 г., е образувано за установяване на задължения за данъчни периоди – 23.08.2019 г. – 31.08.2019 г., различни от процесните периоди - от 20.08.2019 г. до 22.08.2019 г. Същевременно, по делото не се доказва, а и не се твърди от жалбоподателя, че с издадения РА от 16.02.2021 г. са установени задължения, идентични със спорните. Установяването на сходни или идентични факти, респ. наличието на еднакви констатации, направени от приходните органи в двете отделни ревизионни производства, не обуславя извод, че в случая е налице повторно връщане на преписката за нова ревизия по смисъла на чл. 155, ал. 5 ДОПК.

Не се установяват съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в хода на ревизионното производство. Изложените от ревизиращите органи фактически и правни изводи са конкретни и обосновават законосъобразно облагане на дружеството на основание чл. 102, ал. 4 вр. чл. 96, ал. 1 ЗДДС.

По гореизложените съображения съдът приема, че ревизионният акт, в оспорената част, е издаден в съответствие с материалния и с процесуалния закон, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и с оглед изхода на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 998 лв. (деветстотин деветдесет и осем лева), съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221121000781-091-001/25.08.2021 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията и В. И. С. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с решение № 1729/11.11.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], с която са установени задължения за ДДС в размер на 13 038,86 лв. и са начислени лихви в размер на 2 575,38 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 998 лв. (деветстотин деветдесет и осем лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: